

פֶּרֶשׁת וילך

פרדת משנה

120

"וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם
לֹא אוֹכֵל עוֹד לָצֵאת וּלְבוֹא וְהָאֵמֶר אֵלַי
לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה "

בְּיוֹם מוֹתוֹ,
אוֹמֵר מֹשֶׁה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
הִגַּעְתִּי לְגִיל מֵאָה וְעֶשְׂרִים
וְהִגִּיעַ זְמַנִּי לְהַפְטֹר מִן הָעוֹלָם.

לֹא אֲנִי הוּא זֶה שְׂאֵעֵבִיר אֶתְכֶם
אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

"ה' אֱלֹקֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ
הוּא יִשְׁמִיד אֶת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה
מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשְׁתֶּם יְהוֹשֻׁעַ
הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ"

אוֹלָם עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִתְחַזֵּק
וּלְהִתְעוֹדֵד וְלֹא לִפְחַד כִּי ה' אִתָּם,
וְהוּא יִנְחִיל לָהֶם אֶת הָאָרֶץ.
יְהוֹשֻׁעַ יְנַהִיג אוֹתָם בִּירֵשֶׁת הָאָרֶץ.

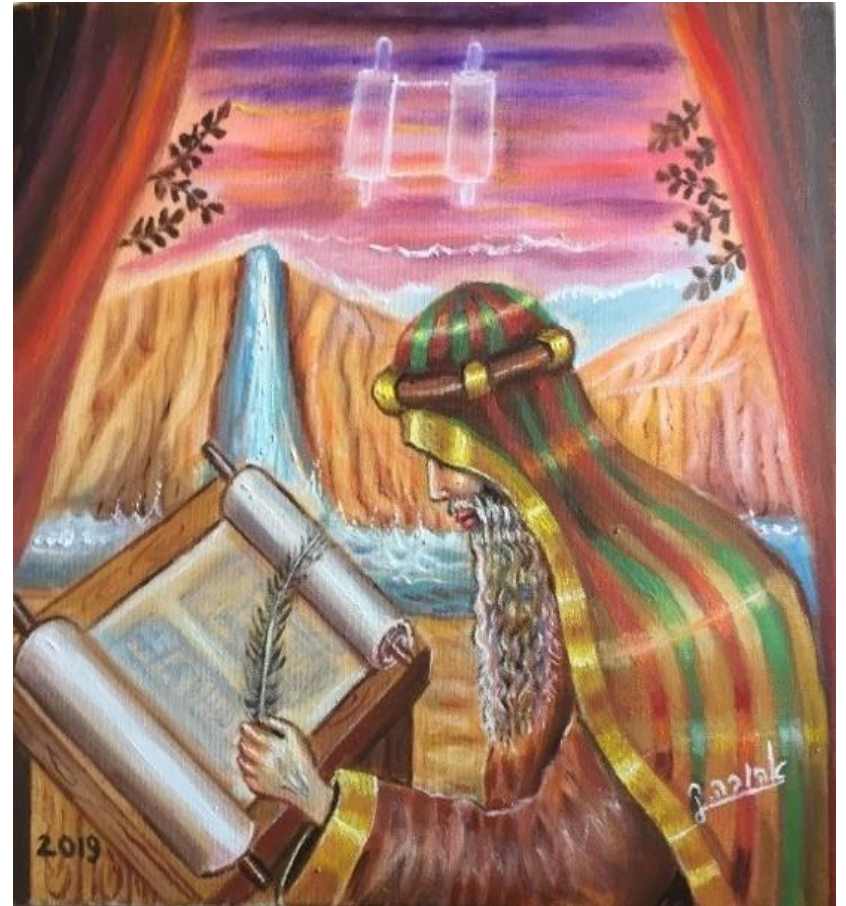
"וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוָשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל חֲזַק וְאַמֵּץ כִּי אֶתָּה תָּבוֹא
אֶת הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה'
לְאֲבוֹתָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחִילָנָה אוֹתָם"

מֹשֶׁה קוֹרֵא לַיהוָשֻׁעַ תְּלַמִּידוֹ,
מִמְּשִׁיךְ דֶּרֶכּוֹ,
וּמְחַזֵּק אוֹתוֹ לְעֵינָיו כָּל יִשְׂרָאֵל
לְקִרְאת הַתַּפְקִיד הָאַחֲרָי שִׁיקְבֵּל.
הוּא מְבַטֵּיחַ לוֹ כִּי ה' יִהְיֶה עִמּוֹ.

"וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת
וַיִּתֶּנָּה אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנְּשָׂאִים
אֶת אֲרוֹן בְּרִית ה' וְאֵל כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל"

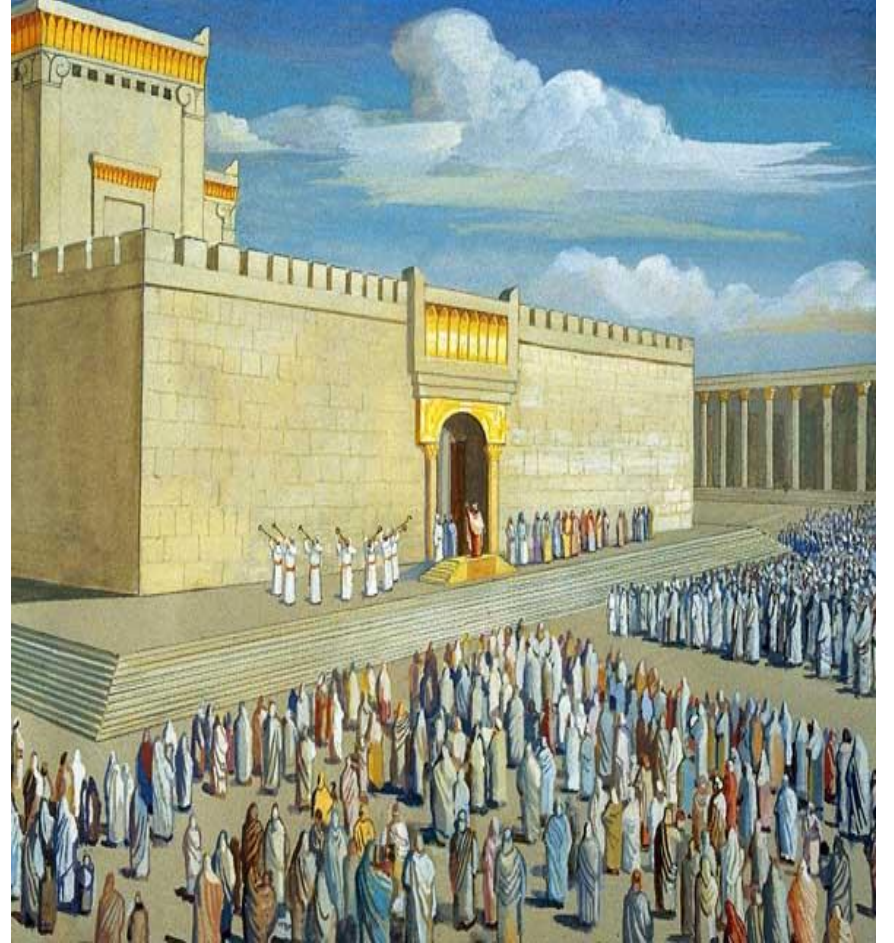
אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה כּוֹתֵב מֹשֶׁה
וּמוֹסֵר בְּיַד הַלְוִיִּים
(שֶׁיְנִיחוּ אֶת הַתּוֹרָה בְּצֵד אֲרוֹן הַבְּרִית)
וּבְיַד זִקְנֵי הָעָם (שֶׁמְלַמְּדִים אֶת הָעָם).

מצות הקהל

"מִקֵּץ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
בַּחֹג הַסְּכּוֹת... הִקְהִיל אֶת הָעָם
הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף
וְגִרָּה אֲשֶׁר בַּשְּׁעָרִים"

מֹשֶׁה מִצְוֶה לְהִקְהִיל אֶת כָּל הָעָם
אַחַת לְשִׁבְעַ שָׁנִים,
בְּזֶמֶן שִׁיעָלוּ לְרֹגֶל בַּחֹג הַסְּכּוֹת,
בַּשָּׁנָה שְׁלֹאֲחֵר שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה.

הָיוּ תוֹקְעִים בַּחֲצוֹצְרוֹת
בְּכָל רַחֲבֵי הָעִיר
כְּדִי לְהַזְכִּיר לְכָל הָעָם
שֶׁהַתֹּאסָף בִּירוּשָׁלַיִם
שֶׁהֵגִיעַ זְמַן
מִצּוֹת הַקֹּהֵל.
וְצִרִיכִים לָלֶכֶת
לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

"לִמְעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרְאוּ
אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת
אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת"

כָּאֲשֶׁר כָּל הָעָם יִתְכַּנְּס בִּירוּשָׁלַיִם
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ,
יִקְרָא הַמֶּלֶךְ מִתּוֹךְ הַתּוֹרָה
לְאַזְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל.

מִטֶּרֶת הַקְּרִיָּאָה לְחַזֵּק אֶת רוּחַ הָעָם,
אֶת יִרְאַת ה', וְאֶת הַדְּבָקוּת
בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת.

מצות כתיבת ספר תורה

"וַעֲתָה כְּתֹבוּ לָכֶם אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת"

הַמִּצְוָה הַתְּרִי"ג –
הָאֲחֵרוֹנָה לְכָל הַמִּצְוֹת
הִיא הַמִּצְוָה
לְכַתֵּב סֵפֶר תּוֹרָה.

"וְלַמַּדָּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימָה בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל"

כַּאֲשֶׁר אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל כּוֹתֵב בְּעַצְמוֹ
סֵפֶר תּוֹרָה כְּדִי לְלַמֵּד מִתּוֹכוֹ,
הֵרִי קִיָּם מִצְוָה מִן הַמִּבְחָר.

כַּאֲשֶׁר יֵשׁ בַּבַּיִת סֵפֶר תּוֹרָה,
אֶפְשָׁר לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ מְתִי שְׂרוּצִים.

רַבָּם שֶׁל הָאֲנָשִׁים
אֵינָם סוֹפְרֵי סֵת"ם
וְלָכֵן לֹא יְכוּלִים
לְכַתֵּב לְעֶצְמָם סֵפֶר
תּוֹרָה.

לָכֵן מִי שָׂרוּצָה
לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה
מִשְׁלֵם לְסוֹפֵר סֵת"ם
מִמַּחָה שֶׁיִּכְתֹּב עֲבוּרוֹ
סֵפֶר תּוֹרָה.

כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה
לוֹקַחַת הַרְבֵּה זְמַן
וְהִיא גַם מְאֹד יְקָרָה.
רַב הָאֲנָשִׁים לֹא מְסַגְּלִים
לְהִגִּיעַ לְמִצּוֹה זֶה.

אֲךָ כְּשֶׁקּוֹנִים לְעֶצְמָם
אוֹ לִילָדִים שְׁלֵהֶם חֲמִשִּׁים,
מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא וּשְׂאָר
סִפְרֵי קֹדֶשׁ וּסְפָרִים
שֶׁמִּפְרָשִׁים אֶת הַתּוֹרָה
שֶׁבְּכֹתֵב אוֹ שֶׁבְּעַל-פֶּה,
הֵם זֹכִים לְקַיֵּם
אֶת הַמִּצְוָה שֶׁל
כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה.

היום נתן לקנות אות בספר תורה
משתף שנכתב במיוחד לשם כך,
על ידי כתיבת ספר תורה משתף,
נוצרת אחדות

בין כל חלקי עם ישראל.
יש ספרי תורה כלליים שבהם
רוכשים אותיות מבגרים ויש
בירושלים ספר תורה מיוחד שאת
האותיות שלו רוכשים רק ילדים
יהודים מכל רחבי העולם (עד גיל
בר-בת מצוה) ואפלו מקבלים
תעודה מיחדת שיש להם אות
בספר התורה.

מצות כתיבת ספר תורה היא
המצוה האחרונה בתרי"ג
המצוות, ובודאי כאשר כלל ילדי
ישראל מקימים את המצוה
האחרונה, מחישים וממהרים את
ביאת הגאולה.

"וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא וַיְלַמְּדָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"

מֹשֶׁה אָכֵן מְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי ה',
כּוֹתֵב אֶת הַשִּׁירָה,
וְאוֹסֵף אֶת כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד אוֹתָם
אֶת שִׁירַת 'הָאֲזִינוּ' (בַּפֶּרֶשֶׁה הַבָּאָה).

אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה נִשְׁכַּתֵּב,
מוֹסֵר מֹשֶׁה בְּיַד הַלְוִיִּים
שִׁנִּיחוּהָ בְּאֶרֶן בְּרִית ה'.

